

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

EDICIÓ DIÀRIA

Subscripció mensual: 300
Semestral: 1.500
Anual: 3.000
Estrangeria: 4.000
Adreça: La Publicitat, S. A., Tel. 1.400

EL MOT "SOCIALISME"

Qui ens ho havia de dir? Ramsay MacDonald, després d'haver reivindicat el mot "nacionalisme" en el seu millor i més ampli sentit, ha rebutjat el mot "socialisme". Ja sentim uns altres que, obrint uns ulls com a taronges, s'exclamen, entre altres coses, "Eh?"

Si, amics. Al primer ministre de la Gran Bretanya no li sembla que el seu partit li diguin socialista. Per què? Perquè el mot és impropri per al llenguatge popular. No fa gaires dies que el mateix MacDonald, declarant a l'agència de notícies "Reuter", ha dit: "El mot socialisme té un caient llibresc".

I no és pas que MacDonald no sigui socialista. Ho és fonamentalment. Ho és molt més que molts altres personatges del socialisme britànic i que alguns dels seus companys de ministre que ideològicament fan el pont entre el socialisme i el liberalisme.

Precisament el cap del Govern de Londres procedeix del "Independent Labour Party", que representava una tendència més socialista que l'antic "Labour Party". Quan aquest va reconstituïr-se, l'any 1918, i va admetre en els seus rengles els treballadors intel·lectuals, MacDonald hi va ingressar.

Basant-se en el fet que el mot socialisme és llibresc, vol dir-ho per als llibres. Ell mateix l'ha usat en les seves obres, i en l'epígraf d'una de les més conegudes. Però no el considera adequat per a l'ús quotidià entre els ciutadans.

Confessem que tampoc a nosaltres ens plau massa aquest mot, no solament per la seva vaguetat extrema—és força més que el de "nacionalisme"—sinó per la seva formació filològica i el seu tirat estètic. Tanmateix ens sembla poc convincent el mot hostil al·legat per MacDonald, puix que el mot "socialisme", tot essent d'origen llibresc, ha entrat de ple en el llenguatge corrent, fins en el de les classes menys il·lustrades.

En la fixació de les denominacions hi intervenen molt sovint elements decisius que s'escapen a la deliberació i a la voluntat dels homes. De vegades s'imposen mots poc adequats o poc elegants, i no és gaire fàcil de canviar-los. No cal, doncs, ésser sever amb el judici dels noms, tret del cas que serveixin per a menesters d'ineficiència ideològica o per a les maniobres tèrboles de l'habilitat política.

Els nostres amics els socialistes catalans han pogut veure una paradoxa. Rebutjant despectivament el mot "nacionalista" i adoptant el de "socialistes". I ara el cap del Partit del Treball de la Gran Bretanya, esdevingut cap del Govern de Londres, rebutja el mot "socialisme" i rebutja en el llenguatge popular el mot "socialisme". És una paradoxa ben xocant.

La Política Full de dietari

ELS DETINGUTS DE REUS EN LLIBERTAT.

En tres punts en llibertat els detinguts de Reus, ex-diputats a l'Assemblea de Catalunya del Partit d'Acció Catalana, Pere Barriol, Joan Corbellà, que havien estat detinguts durant una sèrie de dies a la presó de Reus.

Després de la satisfacció que l'Assemblea ha produït, tractant-se de detinguts, els seus amics nostres.

MULTA A UN PERIÒDIC

Un diari militar ha imposat una multa de cent pesetes al setmanari "Vall Jovenut", per una crítica a la censura.

LES PROXIMES DISTINCIONS REIALES.

Després de la informació que al final de l'any de proximitats distíngui els seus representants de la Tria de Déu.

Ampliant-lo a lo que diu el nostre con-
venció, podem afirmar que, segons rumor,
que ha llegit fins a nosaltres, les
personalitats a que alude aquell
de l'Angel Guimerà i de don José
García y Curiel, com es desprèn
de les notícies que el Circulo
de les ha heu.

Després també, contando sempre
la benevolència del censor, que se
pasa al pare, de otorgar carta de
natura a altres personalitats, entre
les quals un conegut ex-senador que milita
en un temps en les files republicanes,
i un diputat provincial, dueu de
les importants aliances.

El diputat regionalista senyor
Serra, està també inculcat,
al·lucinat, al·lucinat, en la
de les seves favorables, però se ha
decidit a declinar el honor que se
li ofereix.

CAPORAL DEL SOMETENT DESTITUIT.

El capità general ha disposat la der-
rota del caporal i expulsat del cos del
Sometent del districte de
del Felu de Torrelló, senyor Ma-
ri Font i Ferrer, per

LA FILANTROPIA ESTRANGERA.

Una "Somnolent", en la seva cor-
respondència d'ahir a Las Noticias:
"Conviene desconfiar de la filan-
tropia estrangera, que no veu com
a predicar la bona nova, sinó
a recollir nostrosos bollosos, alivian-
dos de los pocos centenes que nos
dona. ¡Ojo al Cristo, que es de pla-
ya lo que quieren comprar como de
lata! Como en el cuento de burro,
no es verso, pero es verdad."

LA BIBLIOTECA POPULAR DE VALLS.

Una llista de les obres de president
del Patronat de la Biblioteca
Popular de Valls els senyors
de Murgas i Lladres (Cataluña).

FLORALIA

Encara diran que els catalans som
sorruts i que el nostre món literari
és un infern d'egoisme! Tins l'esperan-
ça que almenys el poeta Melcior
Font m'ajudarà a desfer aquesta at-
mosfera caliginosa.

Perquè suposo que tothom sap a
hores d'ara el que li ha esdevingut al
poeta Melcior Font. A precaució,
tindrà el gust de tornar-ho a explicar.

El poeta Melcior Font havia enviat
una poesia als Jocs Florals de Barce-
lona amb el noble dalt d'obtenir
la flor natural. Duen que les deli-
beracions del jurat—que, naturalment,
són secretes—eren d'allò més favo-
rables al poeta Melcior Font. Però,
veï ací que una mà criminal, prote-
gida per l'anònim més perfecte, va
i posa davant els ulls del jurat una
prova, o millor dit, una falsa prova
de com la poesia que anava a con-
quistar el guardó suprem, no és
indigna. Si no és indigna, no és pre-
miada—clama el jurat. I les legítimes
il·lusions del poeta Melcior Font, quan
tan a prop es trobaven de la realitat,
han de retirar-se en desordre.

En un altre país potser la cosa
hauria fet una mica de soroll. Potser
n'hauria fet molt, perquè totes
les tragèdies en què intervingen
a protagonistes els escriptors, solen
arribar al peroxisme. Però difícilment
n'hauria fet més.

Tot just coneguda la notícia, el
poeta Melcior Font ha pogut llegir
la protesta dels amics i dels coneguts
en diversos diaris. Ha estat objecte
d'un banquet de desagravi, als pos-
tes del qual el secretari ha llegit una
espessa llista d'adhesions. L'endemà
ha aparegut la ressenya i la fotogra-
fia de l'acte. Què volem més? Com
gosa:eu tornar a parlar de l'egoisme
i de la manca de solidaritat entre els
homes de lletra?

Sospito que a hores d'ara el poeta
Melcior Font està mig aconsolet del
seu desgrís. És jove. No haurà estat
impossible a l'afalac dels amics, al
rebotomir fet al voltant del seu nom.
Si hagués guanyat la flor, el seu nom
hauria aparegut dues vegades en els
diaris: ara hi ha aparegut sis vegades.
El triomf dóna un aire simpàtic a la
joventut, però el nimbe de la injusti-
cia, l'auròlia del triomf moral, té
una suggestió infinitament més poe-
tàtica. No ho ha comprovat el poeta
Melcior Font?

Volia glòria, popularitat, anomena-
da? Ja en té, ja en té. No cal que es
planxi. Volia—cosa molt possible a la
seva edat—oferir un tron a la reina
deus seus pensaments? I bé; no es
desapacient; un altre any serà. Altra-
ment, una noia sensible no deixa mai
d'entendre's davant una desgracia
com la que li acaba d'esdevenir. En
amor, l'hime no és pas més estimable
que l'elecció.

No voldria acabar sense retreure
una altra cosa que per força ha d'a-

consolar el poeta Melcior Font. Ell
no ha tingut la flor. Però l'ha tin-
gut en Joan Maria Guasch! No
és comovedora la constància amb
que aquest mestre en Gai Saber fa
col·lecció de flors naturals? La pri-
mera vegada que vaig assistir a la
poètica festa, ell era el poeta pre-
miat. Ell era més jove que ara—jo
també, segurament. Ell tenia una fi-
gura elegant, molt a propòsit per
presentar el difícil paper de poeta,
gujar i baixar les escales del cadafal,
entrar de braçat amb la reina, enmig
de l'ovació de la multitud, llegir amb
veu alta vibrant i tendra... Ens
consta que a pesar dels anys, el se-
nyor Guasch segueix gaudint de les
seves envaejables facultats. No men-
trany que calgui sovint en la tem-
poralitat d'exploitar-les. En el seu lloc,
qui no faria el mateix?

Carles Rodríguez

A IRLANDA

La frontera entre els dos Estats

"Abominables fanàtics", hem anomenat alguna vegada els orangeristes ulsterians. Amb ocasió del plebiscit de la frontera entre els dos Estats d'Irlanda, el del Nord i el del Sud, els orangeristes tornen a demostrar llur fanatisme aspre, desenraonat i revoltant.

El Govern de la Irlanda del Nord no té raó en aquest plebiscit. No té ni una mica de raó. El Tractat anglo-irlandès havia deixat en l'aire la completa delimitació precisa entre l'Estat ulsterià i l'Estat lliure. Treballs i negociacions posteriors havien de resoldre alguns problemes territorials de detall. I en anar-se a resoldre, la Conferència celebrada a Londres pels representants dels dos Governos irlandesos ha fracassat.

El fracàs ha estat produït per l'actitud intransigent i obstruccionista dels ulsterians. Veuem aquests pocs bé que l'aplicació fidel del criteri adoptat per a l'assenyament de la frontera ha de fer passar a l'Estat lliure alguns bocins de territori que ara formen part de l'Estat del Nord i amb una mala fe de jugadors murrís, es refusen per donar-los a cedir ni un pam de terra.

No és just que l'actitud obstruccionista del Govern de Belfast destorbi el compliment d'un article del Tractat anglo-irlandès. Per això el Govern de Dublín ha demanat al de Londres que prengui tot seguit les disposicions necessàries per al compliment del Tractat en allò que pertoca a la frontera.

Tan absurda i provocativa és l'actitud ulsteriana que una gran part de l'opinió i de la premsa de la Gran Bretanya s'hi mostren hostils. El Govern de Londres fa nous esforços per obtenir la reunió d'una altra Conferència de les dues Irlandes; però topa amb fortes dificultats.

Macdonald no voldria que el Govern britànic hagués de designar un representant per a la Comissió delimitadora, i troba preferible que l'afar s'arregli entre irlandesos. De totes maneres, és evident que la Gran Bretanya està obligada a complir el Tractat i a fer-lo complir als ulsterians.

Per al cas de constituir-se una Comissió, hom parla de fer-la presidir pel primer ministre d'un domini anglès. També es parla d'un personatge nord-americà o d'un membre de la Societat de les Nacions.

Mentrestant, el capità Craig, president del Consell de ministres de la Irlanda septentrional, llença amenaces de to més o menys heroic.

A. Rovira i Virgili

L'ALÇA DEL FRANC: UN POBRE AUSTRIAC PERD 300 MILIONS DE FRANCS JUGANT A LA BAIXA

Viena, 6. — L'homo més ric d'Austria, senyor Bosel, la fortuna personal del qual s'avalua en 400 milions de francs, ha perdut aquests dies l'enorme suma de tres cents milions de francs en jugades de Borsa especulant sobre la baixa que darrerament tingué el franc.—Havas.

DE FUTBOL: BELGICA I ANGLATERRA FAN MATCH NUL

Brusselles, 6. — Els equips nacionals belga i anglesa fan match nul per 0 a 0.—Havas.

consolar el poeta Melcior Font. Ell no ha tingut la flor. Però l'ha tingut en Joan Maria Guasch! No és comovedora la constància amb que aquest mestre en Gai Saber fa col·lecció de flors naturals? La primera vegada que vaig assistir a la poètica festa, ell era el poeta premiat. Ell era més jove que ara—jo també, segurament. Ell tenia una figura elegant, molt a propòsit per presentar el difícil paper de poeta, gujar i baixar les escales del cadafal, entrar de braçat amb la reina, enmig de l'ovació de la multitud, llegir amb veu alta vibrant i tendra... Ens consta que a pesar dels anys, el senyor Guasch segueix gaudint de les seves envaejables facultats. No mentrany que calgui sovint en la temporalitat d'exploitar-les. En el seu lloc, qui no faria el mateix?

Carles Rodríguez

FRANÇA

EL MOMENT ELECTORAL

(DEL NOSTRE REDACTOR CORRESPONSAL)

Paris, maig.

La batalla electoral no s'acaba d'animar, malgrat els quatre cops de punys que han pogut repartir els comunistes. La propaganda, per ara, és poc divertida. La gent s'atura davant de les pissarres dels manifestos a encendre el cigar. Els manifestos més luxosos, amb dibuixos al·lusius i tirats a diverses tintes, són els comunistes. Els altres són manifestos pobres i alegres, manifestos impropis d'una ciutat com Paris.

A fora de Paris les coses van aproximadament igual. El príncep de Mural, diputat bonapartista de Cahors, ha estat seriament forat pels comunistes. El departament més cremant és Seine-et-Oise. En aquest departament, Marly, és al davant d'una llista del bloc obrer i pagès comunista. Tres grans noms de la República, el senyor Tardieu, el senyor Colrat, el senyor Reibel, representen a Seine-et-Oise tota la França ben pensant. El senyor Tardieu i el senyor Reibel han sofert diferents assalts polítics dels comunistes. Però fora d'aquesta incidents la batalla electoral s'arrossega mandrosament, sense pena ni glòria.

Una constatació curiosa a fer en aquesta campanya és que els matraquistes extrems es respecten. Els camelots del rei no es barallen mai amb els comunistes. En canvi no hi ha diumenge que els camelots i els orangeristes socials de Maro Sagnier no es reparteixin, en sortint de missa, uns bufes plenes d'encol·lida catòlica. La batalla dels camelots amb els cristians socials, és l'antiga batalla entre catòlics i cristians. Maurras és un catòlic ateu i Sagnier és un cristià excomunicat. Maurras admira del catòlicisme l'autoritat. Sant Pau; Segaler, més sentimental, cerca en el catòlicisme, la justícia i l'esperit de les catàcumbes.

En el camp econòmic aquesta lluita és la mateixa que sostenen els comunistes i els anarquistes. Els comunistes són autoritaris, dogmàtics i volen resoldre-ho tot amb el peu forat de les estadístiques. Els anarquistes són més tendres, més esponjals i primaverals. Van amb el cor a la mà i no rebutgen, si convé, la política que podrien anomenar de "parar els ulls en blanc". A França aquesta lluita avui és molt viva. El sindicalisme francès sempre ha tingut filtracions anarquistes i supuracions lliques. A la gran època del socialisme, a l'època de Jaurès, no existia com avui la disparitat entre els dogmàtics i els tendres, perquè l'ortodòxia de Jaurès era tan ampla que aplanava tendres i dogmàtics sota les ales de la mateixa lluita. Mort Jaurès i desaparegut l'encís verbal, no s'han pogut entendre. Aquestes diferències s'han aguditzat amb la història de la revolució russa. Aquesta revolució — avui això està completament provat — la feren els anarquistes. Lenin i els comunistes, una vegada llançat el poble al carrer, no feren més que convertir els òrgans espontanis elementals i per la seva naturalesa exclusivament deliberants de la revolució (soviets) en òrgans dotats d'autoritat i d'una escola de valors per administrar justícia. Els comunistes i els anarquistes de França lluiten i es barallen, més que res, pel que va passar a Moscou i a Leningrad l'any 17.

Els camelots del rei i els social-cristians es barallen a la sortida de missa d'onze. Els comunistes i els anarquistes ho fan a la tarda, a entrada de foc i en els barris poc cèntrics. Però no es barallen mai comunistes i camelots. Es respecten. Una mateixa admiració per l'oli de ric i el garrot està haurà de delatar el braç.

Les reunions electorals dels grans partits no són gaire concorregudes. Com que l'ordre no és amenaçat per ningú, els candidats del Bloc Nacional no tenen temes fonsos per a l'ortodòxia. I el mateix passa als can-

didats del Bloc d'Esquerres. La tragèdia del Bloc d'Esquerres és que no pot prometre res del que no prometi el Bloc Nacional. Una mica més de laïcisme o una mica menys de reformisme social — aquesta és tota la diferència entre els dos Blocs. Davant de la qüestió alemanya, davant la política fiscal, davant de l'encariment de la vida, tothom calla com un mort. El Bloc Nacional té, però, sobre l'altre Bloc l'avantatge de poder-se atribuir la puja del franc. La puja del franc ha donat a la gent la sensació de que s'ha sortit d'un naufragi i aquesta sensació farà tolerable per a un quant temps qual-sevol llarga travessia.

Els homes nous de tot arreu, quina cosa més divertida! A tot arreu del món n'hi ha. Gairebé sempre són els tècnics. Un home nou, un home que ve a recollir els sufragis de la gent que no vota, en general, és un home que té una dèria. Hi ha en aquestes eleccions homes nous que tenen la dèria de l'esport; altres que tenen la dèria de la cinematografia; altres han trobat la manera de suprimir els impostos o la manera de fer la carn d'olla amb pilota o sense pilota.

El centre de la plana ocupa un mapa de l'Atlàntic, on se veu la importància que adquirirà Alger i altres ciutats espanyoles (València, Irún, Madrid), totes les angleses, algunes franceses i americanes i africanes, angleses també aquestes darreres, i la tranquil·litat que amb això adquirirà Barcelona.

A la part inferior de la dita plana, un desgraciat comerciant d'alguacil freca muntat en un "burro" (en el text anglès), i a mà esquerra un bonic magnífic ferrocarril elèctric a tota marxa. Una llegenda expressiva diu que això és "el vell i el nou en els transports a Espanya". El "burro", o sea de càrrega, i el tren elèctric, i a sota, en l'etna més petita, fa remarcar el contrast entre el primer, el mija de transport més corrent a Espanya, i el que proporcionarà la generosa S. E. I. T. E., que ha proporcionat ja a The Sphere, de Londres, l'ocasió d'una bonica plana — bonica comercialment, a l'ensens que artísticament parlant.

Noaltres, informadors fidels dels nostres lectors, no podríem pas conformar-nos a donar la descripció senzilla d'aquesta plana, que val molt més o que no pesa. Volem també fer-ho gaudir del text esperancador, i amb l'ajut del diccionari esperem que ho hauréu aconseguit.

Després de fer notar als seus lectors que The Sphere ja els ha parlat altres cops de coses semblants referents a Espanya i a les coses que s'hi bel·luegen, diu:

"Avui podem donar detalls dels projectes que el Directori té en estudi, amb l'ajut d'un personal entusiasta i assistit per la competència econòmica del mateix rei Alfons.

Ha corregut el rumor que Huc Stinnes anava estenent els tentacles de les seves poderoses empreses comercials a tots els recursos naturals d'Espanya. No és cap misteri per a ningú que des de la mort del gran magnat de la indústria de l'Europa Central, Espanya es troba a la vigília d'un esplendí renouement econòmic, en estreta associació amb la Gran Bretanya.

L'exploitació dels recursos naturals d'Espanya

Entre els projectes d'un colossal pla industrial per l'exploitació i desenvolupament de les riqueses naturals del país figuren els ferrocarrils elèctrics. El desenvolupament del transport i la força haurien restat oblidats a Espanya durant mig segle. El païen "burro", que fins ara havia regnat, seria arconat pel tren elèctric.

Segons les recents estimacions dels enginyers, se sap que es podrien utilitzar prop de cinc milions de cavalls de força hidroelèctrics, dels quals no se n'aprofiten actualment més que mig milió. Segons el projecte, solament dels salts d'aigua del Segura i Xúquer, aprofitant amb la construcció de presa, podrien obtenir-se immediatament 200.000 cavalls de força. I quan els projectes de força hidroelèctrics

Alfons, cap del Consell de Comissaris del Poble rus, se troba a Roma.

ELS PROJECTES I LA PROPAGANDA DE LA S. E. I. T. E.

"Espanya, la porta d'Europa"

UNA PLANA INDUSTRIAL DE "THE SPHERE", DE LONDRES

La revista il·lustrada anglesa The Sphere dedica una plana sencera a la futura prosperitat que proporcionarà a Espanya la realització dels projectes de la S. E. I. T. E. La titula "Espanya, la porta d'Europa", i un subtítol de cursiva explica "com els ferrocarrils elèctrics projectats revolucionaran els transports espanyols". Al costat d'aquest títol, un retrat del rei Alfons

seran instal·lats, mines, indústries, factories i transports estaran proveïts de força.

Des de l'edat d'or, la consciència de la posició geogràfica d'Espanya es bula que hagi restat adormida en el pensament dels espanyols. En veritat, la Península Ibèrica és la porta d'Europa.

La influència del rei Alfons

El rei Alfons, ben informat i estudiant dels moderns problemes industrials i econòmics, i amb l'ajut del Directori, veu clarament els destins del seu país, i ha aprofitat l'oportunitat de dirigir el seu poble triomfalment a través de les crisis econòmiques que Espanya passa a conseqüència del seu contacte amb els seus veïns europeus.

La capital munda a València

Madrid, la capital que tan ràpidament ha crescut, serà unida amb un directe i modern ferrocarril elèctric amb el port de València. El pla del Govern per al desenvolupament dels ports de València d'aquesta ciutat el més gran port de la Mediterrània.

Ara, els passatgers i mercaderies que venen de Madrid a València han de seguir un pesat i llarg camí, fent una gran morrada per Barcelona, amb retards esasperants.

Es per això natural que els catalans no estiguin molt satisfets dels plans concebuts en bé general del poble d'Espanya, perquè poden privar els comerciants de Barcelona d'alguns de llurs mercats. Aquestes actituds no ens venen de nos respecte d'aquesta regió; però els catalans es convençeran aviat que la prosperitat d'Espanya no és més que la prosperitat de Catalunya.

Al Sud, el desenvolupament de la xarxa de ferrocarrils de l'Algarve donarà una sortida a la mar a les regions planes d'Andalusia pel port de Motril. Mentrestant, obrirà la sortida de les mines de galena argentífera del districte de Sierra Almagrera i unirà estratègicament Cadix amb Cartagena.

La línia a la frontera francesa

La nova línia de Requena a Baixa connectarà la xarxa del Migdia amb el directe Madrid-València. Un altre ferrocarril de galga internacional unirà des d'Algeria de galga internacional a Irún per Madrid. Aquest darrer projecte és per a nosaltres, de molt, el més important. Els plans estan elaborats per fer d'Algeria un gran port de la categoria de Southampton, Liverpool o Buenos Aires, l'oliva, sàhem de l'Àfrica i el port europeu més proper de l'Amèrica del Sud. Un posterior desenvolupament del sistema farà la construcció d'un túnel sota els penyaus de Gibraltar, i Alger estarà a la línia del projectat ferrocarril del Cap, en la qual estan interessats diversos Governos. Com la seva posició geogràfica indica, Alger esdevindrà el primer port d'Europa. Amèrica del Sud i Àfrica, amb llurs vastos dipòsits de substàncies alimentícies i matèries primes, s'hauran apropiat de moltes hores dels tallers de la Gran Bretanya i l'Europa Central.

Una línia de l'Àfrica

Desgraciadament, sempre hi ha molta que no es prenen seriosament les empreses futures. Els homes somriuen en llur ignorància de les coses que creuen que són al·lucinacions nascudes en els somnis de megalomania. Nosaltres, degut a la nostra experiència imperial, no podem oblidar els somnis de Cecil Rhodes: "Anem terra endins!", cridava Rhodes fa uns quaranta anys. Avui una xarxa de ferrocarrils penetra de nord a sud, d'est a oest d'aquella terra que encara no fa quaranta anys era la tenebrosa Àfrica. La tasca d'Espanya és infinitament més fàcil que la que es proposava Cecil Rhodes.

El rei Alfons somnia, però no somnia utòpics.

Tots aquells que coneixen Espanya senten la necessitat dels transports moderns. Centenars, milers de viatgers han de confiar la major part de llur transport a les moles tot seguit que abandonen les línies principals. Un cop aquestes vastes extensions seran obertes els productors espanyols trobaran els mateixos ràpida col·locació en els mercats estrangers.

Així, un fort, actiu i patriòtic Govern tornarà al poble espanyol el seu antic prestigi. La preponderància d'Espanya la guanyarà a l'edat d'or amb moltes, i sang; ara, en el temps moderns, conquerirà la seva prosperitat sota l'ègida pacífica de la indústria, de les empreses comercials i del treball fructífer.

Així s'acaba el pla. Pel que es veu, la cosa és seriosa. Les revistes angleses no són pas com els espanyols de can nostra, que per un tros de pa se volguen ja morir i la sang.

FINANCES I COMERC

COTITZACIONS DEL DIA 6 DE MAIG DE 1924

BORSA MATI				BORSA NIT				Divises estrangeres				BORSA DE MADRID				CORSA DE PARIS				CANVI DE L'OR				MERCAT DE COTONS																													
Obra	Alt	Bata	Tanca	Obra	Alt	Bata	Tanca																																														
Nord.	68'70	68'70	68'65	68'60	68'60	68'60	68'65	Francia	128'50	interior	70'50	Londres	67'95	Monedes or Alfons.	140'50	Cotitzacions del dia 6 de maig de 1924																																					
Alcant.	68'40	68'40	68'40	68'40	68'40	68'40	68'40	Belgium	37'60	Amortizable 4%	88'25	Espanya	21'40	Moned. . .	142'30																																						
Orleans	16'70	16'75	16'70	16'75	16'70	16'70	16'75	Lira	32'00	Amortizable 3%	86'55	Itàlia	58'175	p . . .	148'51																																						
Andalus.								Llures	31'65	Ext. 4%	86'00	Nova York	69'25	p . . .	148'30																																						
Caceres v.								Dòlar	21'16	Banc d'Espanya	570'00	Portugal	15'492	p . . .	37'58																																						
								Peso argenti	2'37	Banc Cap. de Credit	47'00	Suecia	41'00	p . . .	77.																																						
								Rel.		Banc Kap. Rio Plata	245'00	Argentina	276	SUORES																																							
								P. de Montev.		Tabaco	79'75	Brazil	21'50											Nova York Tanca 6 maig																													
										Sucres p.	21'30	Brasil	263'50																																								
										Sucres cad.	344'00	Orçia	2975																																								
										Ledies	46'00	Noruega	4530																																								
										hord	31'65	Praga		CAFES																																							
										Alacant.	15'50	Berlin												Nova York Tanca 6 maig																													
										France	119'25	Vienna																																									
										Llures		Praga																																									
																																		Mova Orleans																			
														Tanca anterior . . . 29'63																																							
																								Tanca 27'48																													
																																												Tanca 23'60									
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18																																							
																								Tanca 12'18																													
														Tanca 12'18</																																							

GASETA BARCELONINA

Sants d'avui: La Solemnitat de Sant Josep, espòs de Nostra Dona, Patró de l'Església Catòlica; Benet III, papa i màrtir; Estanislau, bisbe i màrtir.

NOTA NECROLOGICA

ENTERRAMENTS PER AVUI

Melior Ribas Vives, de 52 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les deu.

Benet Adroer Viñals, de 69 anys, Lluïsa, 73, al cementiri Vell. A les onze.

Joan Barbata Agell, de 42 anys, Riego, 13, al cementiri Nou. A les deu.

Vicens Gomis Llopis, de 60 anys, Hospital del Sagrat Cor, al cementiri de Les Corts. A les deu.

Joan Algoró Príncipe, de 22 anys, València, 359, al cementiri Nou. A les deu.

Jaume Monsó Mulet, de 19 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les vuit.

Caterina Lladó Tatzé, de 71 anys, Milla i Fontanals, 51, al cementiri Nou. A les deu.

Carme Palacios Loren, de 82 anys, Passatge Eloy, 15, a les vuit.

Assumpció Alapont Pascadilla, de 7 anys, Aragó, 582, al cementiri Vell. A dos quarts d'onze.

Alfons Palacin Navarro, de 19 mesos, Fontanells, 9, al cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Ramon Porta Royo, de 36 anys, Sant Climent, 4, al cementiri Nou. A les vuit.

Dolores Prufonosa Beltran, de 8 mesos, 25 de Gener, 22, al cementiri Nou. A les vuit.

Assumpció Villoraya Lafuente, de 18 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les cinc.

Magdalena Morera Sevilla, de 48 anys, València, 359, al cementiri de Les Corts. A dos quarts de tres.

Antoni Rubio Cuena, de 58 anys, Arc del Teatre, 36, al cementiri de Les Corts. A les tres.

Ramon Merino Amat, de 22 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les tres.

Manuela Cortada Rosco, de 64 anys, Riera Majoria, 101, al cementiri de Sants. A dos quarts de tres.

Joan Beltran Prats, de 58 anys, Sant Josep, 7 (Sarrià), al cementiri de Sarrià. A les cinc.

Manuel Candell Casas, de 12 anys, Encarnació, 10, al cementiri Nou. A dos quarts de cinc.

FUNERALS

En Ferran Maristany i Guasch. Mort el dia 29 d'abril. Avui, a les deu, a la Concepció.

En Rafael de Luna i Vila. Mort el dia 29 d'abril. Avui, de dos quarts d'onze a les dotze, a la Casa de Caritat.

ANIVERSARIS

Na Maria Sallars de Llaser. Mort el dia 7 de maig de 1921. Avui, misses a Sant Felip de Sabadell, a les 10.30, 11 i 11.30.

DETENCIONS

Ha estat detingut Vicens López Ibáñez, acusat d'haver pres una caixa de sucre d'un magatzem del carrer Marquès del Duero, en el qual prestava els seus serveis.

També ho fou Maria Rosa Gallette Verdura, minyona d'una casa del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Una guàrdia va agafar a Maria Rosa Cuartero, acusada per Manuel Puig d'haver-li robar d'una botiga del carrer de Borrell, on treballa, l'arribada a la qual hi havia un encreuer, de relleu i una carter, amb dos billetes de 50 pessetes i dos de 25 argent.

Va ésser detingut Hilari Sanz Tadeu de 26 anys, de Barcelona, per haver pagat la compra d'uns gèneres amb un taló de la Caixa de Pensions per a la Vellesa, que va resultar ésser fals.

La policia ve perseguint a altres dos individus als quals se suposa complicats en el fet i que per un procediment igual han comès altres estafes a industrials barcelonins.

Per no presentar a requeriments de la policia el títol, va ésser detingut ahir un xofer al carrer de Ferran.

El pont servirà de pas superior de la línia d'aquesta Companyia sobre la galeria del Gran Metro en l'encreuerament de la Plaça de Catalunya.

Per al nuntatge del dit pont ve en el mateix vapor una grua de 12 tones de forç i 18 metres de llum.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

Segons es diu, feia uns quants dies que rondava per aquells indrets.

"OHIMBO": Sabó per a la cuina

Es troba descarregant al nostre port el vapor "Ophir", noliat per les Drassanes de Cadix, per tal de conduir des d'aquell moll al de Barcelona, el pont monumental de ferro que, projectat per l'enginyer director del F. C. Metropolità de Barcelona, S. A., senyor Esteve Terradas, han construït aquelles Drassanes per al Metro Transversal.

Aquest pont servirà de pas superior de la línia d'aquesta Companyia sobre la galeria del Gran Metro en l'encreuerament de la Plaça de Catalunya.

Per al nuntatge del dit pont ve en el mateix vapor una grua de 12 tones de forç i 18 metres de llum.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

El pes total dels materials que han de formar el pont pròpiament dit, o sigui sense incloure vies, taules i andana central, és d'unes 400 tones.

El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

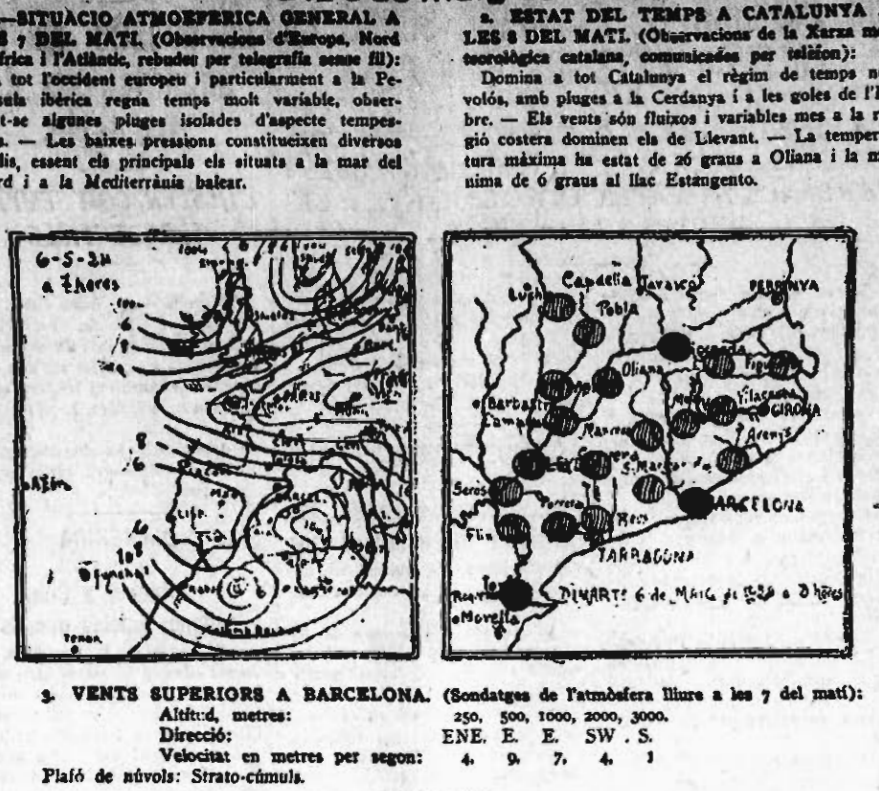
El pont, arriba, naturalment, desmuntat, formant un conjunt de 750 peces, algunes de les quals pesen més de cinc tones.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA			DEUTER	
Emprèstis 1914.	23'15		Interior	4 %
" 1920.	72'85		"	"
C. C. Comunal.	72'75		"	"
DIPUTACIÓ DE BARCELONA			"	"
Emp. 5.000.000	72'75		"	"
" 5.000.000 A.	72'75		"	"
" 13.000.000 B.	76'50		"	"
" 13.000.000 C.	76'50		Exterior	4 %
AJUNTAMENT DE BARCELONA			"	"
Emisals	1903	20'75	"	"
"	1904	20'75	"	"
"	1905	20'75	"	"
"	1906 A.	20'75	"	"
"	1906 B.	20'75	Amortizable	"
"	1906 C.	20'95	"	"
"	1907 D.	28'75*	"	"
"	1910 D.	78'50*	"	"
"	1912 B.	78'50*	"	"
"	1913 E.	78'25	"	"
"	1913 F.	78'75	"	"
"	1916 H.	78'95	"	"
"	1917 D.	78'35	"	"
"	1918 B.	78'50	"	"
"	1919 H.	78'50	"	"
"	1920 B.	78'50	"	"
"	1921	98'75	"	"
"	1922 Exp.	98'75	"	"
Eixample	1913	96'50*	O. Tres. A.	"
"	1913.	89'75	"	"
"	1907.	89'00*	"	"
Bons Reforma.		55'00	"	"
PORTS			"	"
Port de Barcelona.	87'50		"	"
" Melilla.	89'00		"	"
" Sevilla.	81'00		"	"
" GU. Múci.	87'50		"	"

AL POETA MELCIOR FONT

Dimenge al vespre a Can Mar...
L'acte reu...
Entre els assistents s'hi veien...
Mereixen un elogi exemplar els...
PARLAMENT D'EN VENTURA GASSOL
Féu l'ofrena de l'homenatge el...
—Amic—digué—en fer-te ob...
Fatigat com deus estar de tantes...
Reclina't també tu, amic, et di...
Tu lluitares, prest, per una flor...
I si em preguntessis ara, amic...
Perdonem, però, i bevem del vi...
I si em preguntessis ara, algú seguit...
No serem nosaltres, joves amics...
La teva corona la pots conside...
Per tu, amic! Per la concòrdia...
A pres dels assistents, En Font...
PARLAMENT DE L'IGNASI IGLESIA
Amic:
Jo que soc un home del carrer, con...
PARLAMENT D'EN MELCIOR FONT
Amic:
Més que agraït, confós, voldria...
PARLAMENT D'EN MELCIOR FONT
Amic:
Més que agraït, confós, voldria...
PARLAMENT D'EN MELCIOR FONT
Amic:
Més que agraït, confós, voldria...

SERVEI METEOROLÓGIC DE CATALUNYA

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA
Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 755.7, 754.7, 753.2. — Termòmetre sec: 19.4, 22.3, 18.8. —
Termòmetre humit: 14.7, 15.3, 15.3. — Humitat (centèsimes de saturació): 58, 43, 67. — Direcció
del vent: ESE., NE., NE. — Velocitat del vent en metres per segon: 8, 6, 7. — Estat del cel: tapat,
quasi seré. — Classe de núvols: nimbus; alts-cúmulus; cirrus, cirrus-cúmulus.
Temperatures extremes a l'ombra
Màxima: 24.5. — Mínima: 17.3. — Mínima arran de terra: 6.4. — Oscil·lació termomètrica: 7.2. —
Temperatura mitja: 20.9. — Precipitació aigua: des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del
dia de la data: 0.0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 269 quilòmetres.

LA NOVA MANCOMUNITAT

AMB MOTIU DE LES PROXIMES JORNADES REIALS
Aquests dies hi ha un gran...
Sessió de la Diputació
Per complimentar la recent...
El problema de la carn
NI S'ABARATEIX NI SE'N TROBA EN ELS LLOCS DE VENDA
Diu una nota oficial:
Recentment ha arribat de...
El problema de la carn
NI S'ABARATEIX NI SE'N TROBA EN ELS LLOCS DE VENDA
Diu una nota oficial:
Recentment ha arribat de...
El problema de la carn
NI S'ABARATEIX NI SE'N TROBA EN ELS LLOCS DE VENDA
Diu una nota oficial:
Recentment ha arribat de...

Crònica de Cultura

CURS OSTWALD
Avui, dimecres, a la gran sala de...
INSTITUT DE MEDICINA PRACTICA
L'Institut de Medicina Pràctica...
INSTITUT FRANCES
Demà tindrà lloc a l'Institut Frances...
CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
Curset de cinc lliçons sobre "La...
PROGRAMA
Dia 7.—Primera lliçó:
Dia 14.—Segona lliçó:
Dia 21.—Tercera lliçó:
Dia 28.—Quarta lliçó:
TREBALLS PER A LA CONFEC...
CIO DEL MAPA PLUVIOMETRIC GENERAL DE CATALUNYA
Al Servei Meteorològic de Catalunya...
Uns tallers ben muntats
Amablement invitats pels...
Les sardanes
Per al proper dissabte, dia...
CAMISERIA SANS Boqueria, 32

SESSIÓ DE LA CAMERA DE L'AJUNTAMENT

La urbanització de la Plaça de Catalunya és un fet i un dit

Cinc hores de sessió secreta i cinc minuts de sessió pública :-: Primer episodi.

El nou règim municipal, en establir la moda de les sessions públiques i a porta tancada, ha creat un nou diem-ne "specimen" de la fauna fantasmal.

Fina fa poc, fugint de les cares forestes i benèvols encants dels urbans nocturns, només es trobaven pels corredors solitaris, a altes hores de la nit, els fantasmes desvalguts de Fiol, o bé del rei En Jaume, o d'algun dels molts catalans il·lustres i penjats per les parets, fumant desvagadament la darrera cigarreta a la llum de la lluna.

Ara, aviat topà el transeünt amb els fantasmes transparents i neguolosos dels periodistes municipals fretuosos, si més no, de sopar, o almenys de trobar una taula escadussera per acurarse les presents quartilles mentre esperen que els senyors consellers del Consell permanent i etern surtin de l'alcova d'entrellar la feina i es dignin penetrar a l'anomenat saló de sessions per tal de mostrar-nos el resultat de llurs intimitats.

Es endebades que els repòrters vulguin penetrar a l'anomenat saló de sessions per rogar llur deliciosa cadena: el nou règim municipal ordena que la porta de la tribuna de la premsa no s'obri amb clau, sinó amb timbre: "fins que toqui el timbre anunciant que es comença la funció, no s'obrirà la porta als espies de la premsa".

I mentrestant passa el temps, i finalment, a les deu de la nit, ens decidim a intentar inventar algun per malar l'estona, en substitució d'alguna altra cosa. Tenim al davant el

Despatx oficial

Viem que el senyor Santiago de la Riva s'encarregarà de les negociacions relatives al trànsit i a la situació dels carrers a la via pública, per tal que els atropells siguin reparats equitativament pels carrers de la ciutat.

Viem també que el director de la Banda Municipal i Esportiva, senyor Baró Lamote de Monzon s'oposa a la concessió d'habència perquè els nou promus de la Banda que pertanyen a l'ensam a l'Orquestra de Casals vagin a París a donar els anunciats concerts els dies 23 i 25 de l'actual: qüestió d'èmfem... (censura).

Que el senyor Sales i Anton s'adecarà a l'estadística a esmeses perdudes i mentre el partit no ho permeti.

I que algunes altres coses que es consignarà en el present informe que va passant el temps i els senyors que es dediquen a l'elaborar-nos la felicitat no ens acabada encara, nosaltres, desdramem a llegir una mitja hora en sabem, el que és temps se n'ha dit.

ORDRE DEL DIA

1.º El d'avui sembla timent el descomiat.

2.º Es ven que treballen.

3.º Nosaltres, no cal dir.

4.º L'ordre del dia conté...

Però en aquest moment, són els quarts d'onze i cinc minuts i ens criden: Van a acabar, ens diuen, i en efecte, el tinent coronel senyor Jovanc de la Campa que surt, molt vermell, i es dirigeix a un lloc que en direm rentanims; després surten el doctor Molins (don, doctor Molins, quan llarga sense veure'ns!) i el senyor Vela, a fora, segurament a agafar el cap de molta estona encara, sobre la porta i compareixen els altres, suats, nerviosos, i segurament tan delatats, com nosaltres i potser més, i es dirigeixen cap al saló de sessions per celebrar la

SESSIÓ PÚBLICA

(les ganes)

Tallem les ganes no per ofendre, sinó perquè perquè una en la sessió pública cal primer el públic, i avui el públic és a sobre, a formar, al cinema, al teatre i a altres llocs diversos i segurament recreatius.

El senyor Alvarez de la Campa, al seu lloc, i als escons d'arreu, dreta i esquerra, quan a l'extrema dreta, els senyors Suñer, Camp i Tallada; a l'extrema esquerra els senyors López Lloret, el senyor Castiella, el senyor Blasco i el senyor Sales i Anton, sempre a la social.

Aleshores comença una cerimònia curiosa. Un funcionari repeteix qualsevol i els altres s'ho miren amb molta d'atenció, i al cap de cinc minuts, o sigui a uns quarts menys cinc, el senyor Alvarez de la Campa es recorda de sobte que no ha s'ho anuncia que dividres, si no ho fa a la mateixa hora, hi tornaran. Amb això toca la campaneta i bona nit tinguin.

EL QUE S'HAVIA APROVAT

Nosaltres, però, que volem saber què hem de fer, s'havia acordat, indagarem, inquirirem, oclètera, i finalment sabrem que es concedeix permís per dedicar-se a la indústria d'enterrar morts, morts, morts i mortuets, a diversos senyors, entre ells al president del consell d'administració de la Unió Espanyola de Pompes Fúnebres, senyor Argemí, que era massa gran per desacomodar-se'n d'un cop.

Foren aprovats també uns dictàmens desestimant les instàncies presentades per la "Junta Regional de Ganaderos de la A. G. del R. en Cataluña", una altra del senyor Guillem Rodríguez, i una altra de la Corporativa "La Reguladora", que voldrien limitar bestiar per tal que hi hagués més carn als mortuets. Però com tot hom sap, això no pot pas ésser.

De la delegació de Cultura està aprovat que s'autoritzi la Mancomunitat Nova perquè investigui les funcions de l'Institut d'Estudis Catalans sufragades amb fons municipals.

LA URBANITZACIÓ DE LA PLAÇA DE CATALUNYA ES UN FET

Un cop aprovat tot això (tot això que té una certa importància) i el relatiu a cementiris, es passà a discutir un dictamen proposant autoritzar la companyia del F. C. Metropolità Transversal per col·locar una lanca al Passeig de Gràcia, cantonada a la Plaça de Catalunya, per poder fer passar la línia per damunt de l'altre transversal.

Per fer això s'obrirà el carrer, com sempre, i es farà un magnífic pont de ferro damunt de la volta del túnel, i un cop fet, s'enterrarà per poder obrir l'altre túnel transversal. Però el trànsit, però, no hagi d'esperar massa estona a passar, serà obert un magnífic carrer al mig de la Plaça de Catalunya, entre el quiosc de necessitats i Telèfons, i d'aquesta manera tots els atropells mortals podran ésser-ho de necessitat, sense més grans despeses. Per aquest nou carrer passaran els tramvies, autos, carros, urbans, bicicletes, camions i conduccions d'algun gas, electricitat i fins i tot les conduccions ordinàries si cal.

I en arribar aquí estava tot hom tan cansat, perquè feia cinc hores que parlaven, que decidiren deixar la resta, que és una espècie de Bíblia amb comentaris per a divendres, com ja hem dit, deixant on llibertat als periodistes perquè poguessin expressar lliurement les seves impressions de no tornar-hi mai més, si no fos que el vici els arrossegua i encara no ensumen una petita informació per fer dormir els lectors, ja estan amb la ploma als dits i el sopar refrigerant-se.

gació de la Comissió comissariativa del dit Certamen composta del seu president efectiu senyor duu de Solferino; vicepresidents, senyors Bastinos, comte de Lavern i Rusiñol; secretari, senyor Roig i Torres; tresorer, senyor Lleó Pérez; vice-secretari, senyor Joan Bartra; i vocals, senyors Puig i Valls, Pirozani, Emilià Martínez, Marian Fuster, Joan de Cabriol, Francesc Casany i el mestre compositor senyor Eusebi Rosell.

L'EXPOSICIÓ D'AVICULTURA

Anit passada arribà a Barcelona el president de l'Associació Internacional de Professors i Investigadors d'Avicultura, que resideix a Londres, Mr. Brown.

L'esperaven a l'estació el vocal del Comitè Executiu de l'Exposició de Barcelona, En Domènec Sert, els individus de la Junta Mixta Permanent de l'Exposició d'Avicultura senyors Mundó, Fournier i Castells, i els alts funcionaris de l'Exposició, senyors Sagredo i Almirall.

VISITA

Ha visitat el senyor alcalde el consol d'Itàlia a Barcelona per agrair-li les atencions que es tingueren amb la Comissió d'estudiants de Milà que va visitar aquesta ciutat en viatge d'estudi.

L'AFER DE LA S. E. I. T. E.

Amb referència a la petició sol·licitada per la S. E. I. T. E. i al R. D. de 25 d'abril, la Cambra Oficial d'Indústria ha remès al Directori la següent exposició:

"Que encara que s'havia asabentat per rumors que circulaven de les peticions que havia fet al Govern una Societat mercantil per construir obres públiques amb capital estranger, mitjançant la garantia del Tresor espanyol, el cas era tant inverosímil que no li vàrem donar crèdit fins que hem vist a la "Gaceta" el nomenament d'una comissió de perits per estudiar una proposició, fins ara desconeguda, però que pel que d'ella apareix al diari oficial es tracta de la S. E. I. T. E., que segons manifesta compta amb un capital en obligacions, en or i en obres a efectuar de 3.000 milions de pessetes, sempre que l'Estat espanyol garanteixi a les obligacions del cobreixin un interès del 5 per cent anual i l'1 per cent d'amortització durant els 32 anys que això tardarà en realitzar-se.

En resum: es demana a l'Estat que garanteixi l'èxit a una inversió de capital de 3.000 milions de pessetes or, i com que l'única garantia certa i positiva és precisament aquest aval del Tresor espanyol, és evident que qualsevol societat o empresa nacional estrangera, sense necessitat d'intermediaris, prendria segurament al seu càrrec la construcció de totes les obres que el Govern espanyol entengués convenient construir en benefici de l'economia nacional; però com que el pagament d'interessos i amortització suposa un gravamen sobre els pressupostos generals de l'Estat, que hauria de cobrir-se amb nous ingressos o tributs, aquesta Cambra entén que no pot comprometre's l'aval del Tresor sense una llei especial adoptada per les Corts, i faltant això, sense les més jamples assessoracions i informacions de tots els organismes econòmics representatius de la vida col·lectiva espanyola, i com que per a l'efectivitat d'aquestes informacions és qüestió prèvia conèixer en tota la seva extensió les peticions de la S. E. I. T. E., aquesta Cambra d'Indústria, en virtut de les raons exposades, atenent a V. E. suplica:

Primer. — Que es doni publicitat a les sol·licituds presentades al Govern per la S. E. I. T. E., que actualment estan en estudi d'una comissió de perits.

Segon. — Que per un període de tres mesos s'obri una informació pública sobre les esmentades peticions."

Les Colonies escolars d'enguany

INTERCANVI D'INFANTS AMB MADRID

L'alcalde ha dirigit, segons diu una nota oficial, al seu col·lega de Madrid proposant-li l'intercanvi de colònies escolars.

Segons el pla preconcit pel senyor Alvarez de la Campa, en els mesos de juliol i agost sortirien de Barcelona 200 nens acompanyats de vuit professors cap a la Serra del Guadarrama (1) mentre que de Madrid vindrien igual nombre d'escolars per fer vida de platja, i

qual s'establirien a les Escoles de Bona del Parc de Montjuich, a les del Guinardó i a l'Escola de Mar.

A més a més, l'alcalde, ha demanat preu al Sanatori de Pedrosa, Santander, per allotjar-hi nens debils o predisposats a la tuberculoal.

Amb el mateix fi s'ha escrit a l'alcalde de l'Escolari per si fos possible allotjar al Col·legi de Freres Agustins un important nombre d'escolars que d'aquesta manera podrien aprofitar els beneficis del clima de la plana central.

Hon ha demanat també a l'alcalde de Sant Vicens de Llavaneres si fóra possible d'establir una colònia escolar al pinar immediat a Galdet.

Si les impressions que hom rebés fossin bones, potser fóra possible d'augmentar les colònies escolars d'enguany.

L'Ajuntament sol·licitarà, a més a més, l'ajut dels particulars pel pagament de les despeses que les colònies ocasionin.

CRONICA SOCIAL

DESAMORTITZACIÓ

El Sindicat Lliure de Barbers assabenta que no té cap relació amb un individu que recorre les perruqueries per a una subscripció a favor seu.

EL RAM DE TRANSPORTS

El Sindicat Unió Regional del Ram de Transports ha acordat que des del dia 8 d'aquest mes, el personal de càrrega i descàrrega formi el colló per a la contracta del personal al primer tinglad del moll d'Espanya, quedant per consegüent anul·lada la que es feia a la plaça del Palau.

Un telegrama entusiàstic

A Capitania ens han facilitat el següent telegrama que el president del Directori ha dirigit al capità general:

"Pruebas entusiasmo indescriptible y creciente que vengo recogiendo en capitales, villas y aldeas que visito me han puesto manifiesto modo indudable la voluntad unánime de España en todas sus clases, y su fe ciega en el Directorio, al que pide continué gobernando por muy largo plazo. El movimiento espiritual y regenerador de España es hoy mucho más fuerte que el trece septiembre, y se alienta el país de que dejando la obra a medias puedan volver costumbres y vicios pasados y las personas que los originaron o no supieron remediarlo. Oaciones ayer al Ejército, bandera y guardia civil en Bilbao demuestran bien lo que España quiere: orden, disciplina, justicia y trabajo y no volver a un pasado que amargaba con la desintegración del país el reinado de la anarquía. Con la confianza del Rey, la unión del Ejército y la Marina y la voluntad soberana del pueblo, desde el magnate hasta el obrero más modesto, no hay más que un camino a seguir y a cumplir: sin tibieza ni vacilación, y viva España y viva el Rey. Le saluda con el mayor afecto."

Els Teatres

MARY PICKFORD I DOUGLAS FAIRBANKS A BARCELONA

Ens asseguren que dintre poc temps, potser abans de dues setmanes, visitaran Barcelona els esposos Mary Pickford i Douglas Fairbanks, que actualment són a París, on han estat acollits amb gran entusiasme. Oportunament donarem compte del dia i hora fixa en què arribi a Barcelona.

CINEMES

SALO REINA VICTORIA

Ha estat un veritable èxit l'estrena de la primera jornada de la grandiosa obra cinematogràfica "El vaixell fantasma", estrenada dissabte passat en aquest cinema. La insuperable presentació i l'interès de la història del capità Marryat justifica l'entusiasme amb què el públic ha acollit aquesta obra, fent esperar que l'estrena de la segona jornada que ha de tenir lloc dijous vinent, si més no, ha d'aconseguir el mateix èxit.

L'orquestrina Suñé, durant la projecció de la famosa pel·lícula, delicta el públic que omplia la Sala de gom a gom amb la música amb què Vaquer orquestrà aquesta obra.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

SHA PUBLICAT UN REIAL DECRET SOTMETENT A LA SIGNATURA REGIA LA CREACIÓ DEL MINISTERI DEL TREBALL I UN CONSELL SUPERIOR QUE SERVEIXI D'ALT COS CONSULTIU EN AQUELLES QUES DIVERSES ACTIVITATS ECONOMICQUES NACIONALS

Despatxant amb el rei

Madrid, 6. — A Guerra han despatxat amb el President, els sots-secretaris de Gràcia i Justícia, Treball, Instrucció pública, Estat i Governació. El darrer anava acompanyat del director d'Administració Local, senyor Calvo Sotelo.

El doble assassinat i robatori de l'express d'Andalusia

DE LA VIDA DE NAVARRETE

Vigo, 6. — S'ha comprovat que Sánchez Navarrete estigué destinat al Balmori de Mondariz, on sembla que es dedicava a llogar i rellugar hotels i xalets durant la temporada d'estiu. S'assegura que allí sostingué relacions amb una senyoreta, amb la qual estigué a punt de casar-se. Els nuvis renyiren, essent causa això que Navarrete demanés el trasllat, anant a substituir-lo l'Ors.

L'ORS HI ESTAVA COMPLICAT

Madrid, 6. — S'assegura que en les declaracions dels processats, que figuren al sumari, resulta provada la intervenció d'Ors en el pla d'assalt i robatori del cotxe ambulància.

El pla s'havia de desenvolupar sense vessament de sang. Navarrete, Piqueras i Teruel havien de pujar al cotxe, amb documents falsificats per Navarrete. Després oferirien a Lozano una copla de conyac convenientment preparada per produir-li el son. Ors i Navarrete, ajudats per Piqueras i Teruel, robarien l'expressió i després cloroformitzarien a Ors. Les armes eren el cloroform i el pantolol. Això demostra que Lozano no coneixia per a res a Navarrete, si bé, per al millor èxit, Navarrete i Lozano s'havien de posar en contacte uns quants dies abans. A l'hora del robatori, però, Lozano no el reconegué. Així Navarrete pogué ésser presentat de nou a Lozano, però amb un altre nom.

Segon el convingut, el 50 per 100 del botí havia de passar a mans de l'Ors i l'altre 50 per cent se'l repartirien els altres encartats. El fet s'havia de cometre el 10, però es realitzà l'1 perquè Ors, el 10, no figurava a l'expedició.

Ja a dins del cotxe, l'Ors digué a Navarrete que calia ajornar el cop, car aquell dia el despatx per a Gibraltar, que generalment és de dos a tres milions de pessetes, no passava de 16 a 18 mil pessetes. Navarrete ho comunicà a Piqueras i a Teruel, però aquest s'hi oposà. Mentre Navarrete comunicava a Ors aquesta negativa, Teruel clavà un enorme cop a Lozano amb les tenalles de maxamar. L'Ors, en veure-ho, es llançà damunt de Teruel, cridant: "Eh! Què és això? No s'hi val!" Teruel s'enfrontà amb ell i li donà diversos cops al cap amb les tenalles. Ors caigué a terra, però es refé tot seguit i es tornà a aixecar. Llavors vingué una lluita horrible, furiosa. Piqueras i Teruel no podien dominar a Ors, forçat, atètic, i Teruel increpà a Navarrete que s'ho contemplava ple d'espant.

—Tu, Navarrete, ajuda'm.

Navarrete hi intervingué, segons ell, per separar els que es barallaven; segons Piqueras, per dominar a Ors.

Per fi hi hagué un dispar i Ors caigué. Aquests processos no es posen d'acord. Uns asseguren que el que disparà fou Piqueras, i aquest diu que fou Navarrete. Això és el més interessant de l'apuntament.

LES CONCLUSIONS DEL FISCAL A L'ESCRIT D'ACUSACIÓ

Les conclusions que presenta el fiscal en el seu escrit d'acusació, són les següents:

Primera. — Els fets són constitutius d'un delictu consumat de robatori amb coacció, del qual en resultà un doble homicidi, prevengut i penal en l'article 516, número 1, del Codi Penal, dotant-se de les proves, de les diligències del sumari, declaracions dels reus i prova pericial.

Segona. — Dels fets delictes, són responsables, en concepte d'autors, Honoris Sánchez Molina, Josep Sánchez Navarrete i Francesc de Déu Piqueras; com a còmplices, el processat Josep Donday, i com a encobridors, Carine Alenza Jiménez, Antònia Sánchez i Encarnació Muñoz.

Tercera. — Són d'apreciar, respecte de Piqueras i Navarrete, les circumstàncies agravants 7, 8, 9 i 15 de l'art. 10, i en quant a Honoris Sánchez i Donday, la 7 i 15 del dit article, sense que sigui d'apreciar circumstància modificativa en quant als encobridors.

Quarta. — Que renunciava a la pretensió d'ulterior diligències de prova.

Cinquena. — Que correspondrà als autors la pena de cadena perpètua a mort; als còmplices, la de cadena temporal, i als encobridors, la de presidi major, substituïble per presidi major, per raó de sexe.

Sisena. — Que procedirà a l'afectació de la mitat de la pena de presidi soferta.

Setena. — Que en concepte de responsabilitat civil, han de restituir tot el metllet i efectes robats del cotxe ambulància i mit d'aules i no han estat recuperats; indemnització dels danys i perjudicis als hereus de les víctimes en la quantitat que es fixi, tot en la forma establerta en el títol quart de l'llibre primer del Codi Penal, tot d'acord amb les cites legals que s'invoquen en l'article primer del Band del 21 de setembre de 1923, articles 10, 11, 13, 16, 18, 61, 79, 121, 127, 516 i restants de general aplicació de Codi Penal; les aplicables de la de Justícia Militar i Llei del 17 de gener de 1901.

V. E., no obstant, resoldrà.

Madrid, 6.

El fiscal, Rafael Piquer.

EL TRIBUNAL DEL CONSELL

El tribunal considera responsables els processats del delictu d'homicidi, sense la concurrència de circumstàncies de cap mena. Prospeu la sol·licitud fiscal, desestima l'alevosia, que segons l'acusació privada elevava el delictu a la categoria d'assassinat, com també l'aggravant de premeditació. També deixa d'apreciar la circumstància d'eximent de legitima defensa que per obtenir l'absolució de l'acusat apreciava al seu favor el defensor.

NAVARETE VOL ASSISTIR AL CONSELL

Aquest matí, quan tot just s'havia despertat, Navarrete ha cridat al fiscal de servei del cos de presons, i li ha dit:

—Escolti. Es pot presenciar el Consell de Guerra?

I com que l'oficial li ha respost afirmativament, Navarrete ha exclamat:

—Ah!, doncs vull presenciar el Consell. Així ho sentiré tot.

Piqueras està completament tranquil. Aquest matí ha preguntat que se celebraria el Consell de guerra. La qüestió és acabar ben aviat, ha dit-les feines pesades val més a enllestir-les de pressa. I en dir això, Piqueras somreia i es passava el dit pel coll.

Els processats Honoris i Donday no s'han llevat. Estau molt abatuts, especialment Donday, que estones plora amargament.

L'afar del Banc de Castella

La Sala segona del Suprem ha resolt la reforma que sol·licita la representació del Com. de del Moral, contra Pauts declarant-lo processat.

En la resolució no es dona a l'admissió del recurs condemnant-lo al pagament de les despeses judicials del recurs.

La Fira de Mostres de Barcelona

El secretari del Comitè Central de la Fira Oficial de Mostres de Barcelona ha celebrat una llarga conferència amb l'Agrupació d'Indústries Italianes, encarregada de promoure la concurrència d'indústries italianes a l'esmentada manifestació.

Probablement amb motiu de la tornada dels reis d'Itàlia (passant per Barcelona) s'annullarà a l'expedició una colla de la colònia italiana que vol fer un homenatge als reis italians.

El contingut de la "Gaceta"

Madrid, 6. — La Gaceta publica les següents disposicions:

Reial Decret disposant que el cos del personal subaltern dels ministeris, es denominin d'ara endavant Cos de Porters dels Ministeris civils, i ordenant que s'observin les regles que s'insereixen en formar l'escalafó general de l'esmentat Cos de Porters.

Reial ordre disposant que es constituïxi en la forma que s'insereix la comissió organitzadora del setè Congrés internacional d'Ornitologia, i que es nomenin els Comites permanents, un a Madrid i un altre a Sevilla, en la forma que s'insereix.

De Governació. — Disposant que els funcionaris que amb caràcter d'ordenances o porters del ministeri de la Governació o de la Direcció general de Seguretat, i que per això estaven inclosos entre els que havien de pertanyer al Col·legi de Fills de funcionaris dels cosos de Vigilància i Seguretat, i que no estaven inclosos en la llista de la determinació del producte i del efecte de l'expedició d'intervenció directament per part d'aquests cosos, el Consell Superior Ferroviari li resolució aplicant la mateixa regla que en la seva resolució.

Una altra, declarant amortitzada una plaça de porter de cinquè classe, vacant per excedència d'En Vicens Rodríguez Palomino, adscrit al servei de correus en l'Administració principal de Sevilla.

Una altra idem una plaça de vigilant del Cos de Vigilància, vacant per mort d'En Martí Goyeno Oreja.

Reial decret creant el Consell Superior de Treball, Comerç i Indústria.

S'aprova la tarifa de màxima percepció per al transport de mercaderies presentades per la Companyia Transatlàntica durant l'any actual.

De Marina. — Reial Ordre declarant útil i convenient per posar fora de perill els valors i documents dels vaixells mercants el bot salva-vidas del qual és inventor l'enginyer electricista senyor S. Ferrán López Sàiz.

Una altra, disposant que tant els comandants de Marina dels ports, com els registres mercantils autoritzin les inscripcions de compra i venda que estiguin pendents per haver satisfet les derrames per abonament en les pèrdues per serveis de registre i nòbit reguit.

Reial ordre circular disposant la convocatòria a examen d'oposició per cobrir quinze places d'aprenents torpedinistes electricistes de l'Armada.

Una altra disposant que comenci el dia primer d'octubre propinent la convocatòria d'enginyers de l'Armada.

També publica la Gaceta els següents avisos:

Del ministeri d'Estat: Anunciant haver estat suprimit definitivament a Romania el bloqueig dels dipòsits en llei pertanyents als súbdits estrangers.

De Gràcia i Justícia: Circular de reglament de la 15 de març de 1915, per la qual es disposa que els funcionaris pertanyents a la mateixa i al Cos de Presons no puguin dedicar-se a la preparació d'aspirants a ingressar en l'esmentat Cos.

De Governació: Conveni per al canvi de girs entre Espanya i els Estats Units d'Amèrica.

La vacant del senyor Miquel d'Unamuno

Madrid, 6. — La "Gaceta" disposa que els vacants de vice-rector i degà de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Salamanca, es proveïxin amb els nomenaments de Nicasi Sánchez Mata i Josep Tèllez Mimesa i Sánchez Reyes, respectivament, catedràtics de l'esmentat centre docent.

L'indult dels profugs

Madrid, 6. — La "Gaceta" publica una Reial ordre de Guerra disposant que s'observin les regles que s'indiquen per al compliment i aplicació del Reial decret concedint l'indult dels profugs i minyons no al·listats.

ELS EXTREMES PA-TRIOTICS

Càceres, 6. — En la sessió celebrada per la Diputació d'aquell centre, fou pres l'acord d'adreçar un manifest a la província convidant a tot hom a ingressar al partit U. P., que ha de succeir en el govern del país el Directori.

TEMPESTA A MADRID

Madrid, 6. — Avui ha caigut una forta tempesta de pluja, tan al·larmadora que s'han registrat algunes inundacions.

El viatge dels reis d'Itàlia

Madrid, 6. — En el ràpid de Barcelona arribaran anit passada a Madrid dos alts funcionaris de la policia italiana, els senyors Moneo i Letto, amb l'objecte de prestar servei en unió de la policia espanyola, durant l'estada dels reis d'Itàlia a Espanya.

Acudiren a esperar-los a l'estació, els primer i segon caps de la primera brigada, senyors Fenol i Trabazo.

El Consell Superior Ferroviari

Madrid, 6. — S'ha facilitat la següent nota oficial del Consell Superior Ferroviari:

"En la sessió celebrada avui s'ha continuat l'examen de la base 12 i relativa en el seu apartat segon les ferrocarrils que tinguin concedida la garantia d'interessos.

L'examen del paràgraf primer relatiu a què les empreses que estiguin en aquest cas podran adquirir al nou règim ferroviari breves les formalitzacions consignades en les bases i disposicions transitories sempre que les empreses reuniscin la condició de la fórmula d'exploració que tinguin autoritzada per la seva concessió i que les despeses de la determinació del producte i del efecte de l'expedició d'intervenció directament per part d'aquests cosos, el Consell Superior Ferroviari li resolució aplicant la mateixa regla que en la seva resolució.

CATALUNYA

La preta autorització dels regiments de la Comissió Permanent d'Indústria.

També parla dels elements que conformen la Comissió Permanent d'Indústria, en el qual tenen entrada 8 veïns a les Cambres d'Indústria.

Arribada d'un sindicalista

Saragossa, 6.—Procedent de la presó d'Oviedo ha arribat al conegut sindicalista Torres Escartín, que ha ingressat a la presó.

Ve reclamant pel jutge que entén l'assassinat del cardenal Soldevila.

Un assaltador de trens

Sevilla, 6.—Un dels detinguts ahir a Lorca del Rio com a autor de diversos robatoris als trens, ha declarat que per cometre'ls agafava un tren descendent, a la matinada, i en parava el prop de la seva finca, llançant-hi la bomba que havia robat a la seva esposa.

Ha confessat que havia venut tot el seu valor de 6.000 pessetes.

LA CORONACIÓ DE LA VERGE DE LIDO

València, 6.—La coronació pontifícia de la Verge de Lido ha estat el més gran esdeveniment religiós que s'ha vist a Castelló. Ha estat benedicida pel cardenal Vidal i Barraquer. D'aquí a uns dies solament n'havia més de 500. Les festes duraran fins diumenge.

NOVES RELIGIOSES

FIESTA DE NOSTRA DONA DE LES ESCOLES PIES

La Congregació de Nostra Dona de les Escoles Pies ha organitzat, en obsequi als seus protectors i socis del Casal Calles, una solemne festa religiosa, que tindrà lloc el dia 11 del present mes.

A un quart de nou del matí, a l'església de Pares Escolares, se celebrà la benedicció de la imatge de la Verge de les Escoles Pies, Patrona de l'escola.

A dos quarts de nou, hi haurà missa de Comunió general, amb predicació preparatòria pel reverend pare rector del Col·legi.

Durant la santa missa es farà l'apreciació del mes de maig, i la capella del Col·legi interpretarà els himnes i motets i servitoris.

Acabada la religiosa festa amb la lectura dels noms dels nous congregants admesos, imposant-se la medalla de la Congregació, cantant-se tot seguit la "Salve" a tres veus del P. E. iayo, Sch. P.

A dos quarts de sis de la tarda, al saló d'actes del Casal Cultural, i amb la cooperació de valuosos elements de la Congregació Major de la Mare de Déu de les Escoles Pies i Sant Josep de Calassans, de Barcelona, se celebrà una vetllada literària musical.

TEMPLE EXPIATORI DE LA SAGRADA FAMÍLIA

El diumenge, festa de la santedat de Sant Josep, Espòs de la Mare de Déu, serà honorat amb solemnes cultes al Temple Expiatori de la Sagrada Família, per la Associació Josefina, que el construeix.

A les vuit hi haurà missa solemne de Comunió general; a dos quarts de sis de la tarda, Regatí, Corona dels set dolors i el pèg, serà d'adoració de les tres Relíquies, precís de la més estimada senyor Carlema i Vives i Tull.

A HONOR DE SANTA TERESA DE JESUS

Diumenge vinent, dia 11 de maig, serà celebrat solemne culte al Santuari de Nostra Dona del Carme (Pares Escolares), amb motiu de la inauguració d'un altar dedicat a la Sagrada Família Santa Teresa de Jesús, consagrat per la "Setmana de Devots" com a record de les festes centenàries.

Valxells entrats

A la por espanyol "Santa Cristina", de la mar, amb peix. Amarrat a la fonda, Consignatari, Marqués.

Vapor espanyol "J. J. Sister", de la mar, amb càrrega general i 62 passatgers. Amarrat a la fonda de les Assurances. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Peris Valero", de Ferrol, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de les Assurances. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Mar Blanco", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Ramón R.", de C. i. i. i. amb càrrega general i 128 passatgers. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Sagunto", de Euzop, amb càrrega general i 44 passatgers. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Caridad", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Lodoletta", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Aragón", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Aragón", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Aragón", de Euzop, amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

BALAGUER

Festa de Nostra Dona de Montserrat

Nova revista: Els Rosers

Cambra de Comerç

La festa d'honor per a la Mare de Déu de Montserrat tingué lloc a l'església del PP. Escolars amb tota solennitat, matí i tarda.

Una nova producció literària balaguerina "La branca" ha aparegut a la nostra ciutat. Es un bell i generós esforç dels nostres joves.

No cal dir que la nova publicació es fa en català. Li desitgem molts èxits.

Altra vegada es torna a parlar de formalitzar una Cambra de Comerç, ja veurem si aquesta vegada hom arriba més lluny de tenir segell i rètol.

Hem de donar, com cada any, la nota de la celebració dels Rosers a molts pobles del voltant.

PUIGCERDA

La neu

La collita

La fira de bestiar

Han estat oberts al trànsit, en la seva totalitat, els colls de Toses i Puigmores, fins ara interceptats per les neus.

Enguany la collita es presentaria esplèndida si no vingues a malmetre-la la persistent secada que se sofreix en aquesta contrada.

La fira de bestiar, que s'està celebrant a la veïna vila de Bellver, no resulta molt animada.

OLOT

Diverses notícies

Ha tornat de Girona, on estava emprisonat, el jove En Ramon Fortet.

La passada setmana van registrar-se tres morts, dos naixements i cinc matrimonis.

Després d'un temps de suspensió obligada, dissabte reaparegué el setmanari "La comarca d'Olot", el qual, entre altres articles, inserí l'editorial "El plebeu d'ànima", de LA PUBLICITAT.

Han sortit d'aquesta per embarcar cap a Amèrica Sor Presentació Badia, provincial de les religioses del Sagrat Cor de Maria, i Sor Pilar Burch, generala de la dita ordre.

Diumenge hi hagué un partit amistós de futbol entre el Club Esportiu Barcelonès i el de l'Olot Futbol Club, el qual resultà força interessant. El domini fou força intermitent, si bé el joc de combinació dels locals els donà regular superioritat. El resultat fou de cinc gols a zero a favor dels olotins.

Ha estat concedida la construcció del pont de Besalú sobre el Fluvià a En Lluís Cusó, per la quantitat de 473.480 pessetes.

MATARO

Sardanes i ballets

L'exportació de patates

El cas d'En Font

Una associació d'Amics del Llibre?

Teatre: Arribada

Dissabte passat tingué lloc l'anunciada ballada de sardanes, organitzada per l'Amistat Sardanista. Al programa figuraven Vicens, Morera, Llorca, Mercader i dos "Bous". Nosaltres protestem, no que es toguin Bous, ja que cadascú fa el que vol, sinó que es faci figurar al costat l'el nom del nostre gloriós Morera.

Ni En Bou pot arribar a més ni l'ofensa al mestre Morera pot ésser més grossa per als nostres ulls.

Per dir-ho el Grup Sardanista n'annuncia una altra a la Rambla.

sotgers. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor espanyol "Ramón de B. i. i. i.", de Gijón, amb carbó. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor italià "Bellanoch", amb càrrega general. Amarrat a la fonda de Pont S. Consignatari, Regatí i Fontbona.

Vapor italià "Tridente", amb càrrega general i trànsit, cap a Oporto i escales.

Vapor italià "Angelo", en llst, cap a Antioch.

Corbeta italiana "Pedro", en llst, cap a Savona.

Vapor espanyol "Cabo del Agua", en llst, cap a Gijón.

Vapor anglès "Churruca", amb càrrega general i trànsit, cap a Palamós.

Vapor italià "Victor de Charvart", en llst, cap a Gijón.

Pallebot espanyol "Ípiter", amb càrrega general, cap a Mahó.

Ligat espanyol "Enrique", amb càrrega general, cap a Roses.

Pallebot espanyol "Sobriño", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Cabo Sant Vicente", amb càrrega general i trànsit, cap a Marsell i via de Tarragona.

Vapor italià "Georgina", amb càrrega general, cap a Alexandria i escales.

En Castellar, a les nou de la nit.

L'Esbart Infantil de Dansaires efectua diumenge la seva anunciada excursió a Calella al local de l'Orfeó. No cal dir que el triomf va ésser esplèndid, com sempre.

Cal felicitar l'Esbart i en particular el director senyor M. Fradera, per la seva desinteressada tasca en el folk-lore català.

Sembla que regna un xic de pànic al mercat exportador de les patates Royal Kinney. De 22 pessetes els 40 quilos, avui se'n contractaven a 16 sense compromís, i això que tot just es comença l'embarc.

El delegat governatiu ha fixat taxa en la venda a la plaça a la menuda a 20 cèntims el quilo.

Les dificultats i entrebancs per exportar surten a cada pas, fins amb la manca de material ferroviari.

Amb tot, es fan bastants operacions.

Ha estat bastant comentat el cas d'En Melcior Font als Jocs Florals de Barcelona, tota manera, que és bon xic conegut aquí, on compta amb forces simpaties i amistats el jove poeta.

Fa ja alguns dies que es parla de la constitució d'un grup d'amics de les lletres patries, amb el fi d'editar llibres d'escriptors matornins cada dos mesos.

Sembla que malgrat la reserva en què es porten a cap els treballs de constitució, es pot donar gairebé com un fet la constitució d'una biblioteca essencialment matornina, que donarà grans facilitats a tots els que desitgin publicar, ja sigui en la novel·la, teatre, poesia, algun volum.

Celebraríem que d'aquí a poc poguéssim ratificar aquesta nova. Vagin aquestes ratilles com encoratjament i estímul als organitzadors.

Pot ésser que a la fi a Mataró hi hagi qui es preocupi de la seva gran desídia espiritual, en mig dels aires tan derrotistes com matornins que sempre ens han envoltat.

Diumenge a la nit a la societat Iris la companyia Fremont-Calvo, sense la senyora Fremont ni el senyor Calvo, donà una representació de "Cobardies" i "Amor viciat". Tòthom sortí satisfet.

Torna a conviure amb nosaltres, després d'una llarga absència, el jove poeta i escriptor matorn En Francesc Roset. Desitgem que sigui tan llarga com agradosa la seva estada amb nosaltres.

SABADELL

Diumenge vinent, dia primer de l'Aplic de la Salut, el Sabadell F. C. jugarà un partit de futbol amb l'equip Meteor de Praga, i el diàlls de l'Aplic, amb el primer equip de l'Europa, de Barcelona, els quals partits es jugaran al camp del Sabadell, havent despertat un gran interès entre els devots del futbol sabadellenc.

Ha començat a estendre's a les voreres de la Rambla la grava que ha d'emergir-se per asfaltar el mig del passeig Central, la qual es durà a la pràctica immediata.

TARRAGONA

Junta nova

Dues morts

Diumenge passat celebrà junta general la Cooperativa de funcionaris públics, havent quedat constituïda la nova Junta Directiva de la següent manera:

President, N. Agustí Altés; vice-president, reverend Francesc del Val; secretari, En Francesc Vergés; tesorero, En Nicolau Fernández; comptador, En Josep García; vocals: N. Enric Melado, Francesc Pérez, N. Artur Llorca, En Joan Navarro Bussanya, En Manuel Domínguez i En Joan Ruiz Magan.

Diumenge se celebrà a la plaça de la Rabassada la Festa de l'Arbre.

A la plaça de la Pineda ha aparegut el cadàver de N. Antònia Roselló Perelló, de 43 anys d'edat, casada i filla del poble de Riudocells, la qual ara vivia al carrer de Trafalgar, del barri de Sant Pere, d'aquesta ciutat.

La interfecta, que havia desaparegut de casa seva a les dues de la tarda de diumenge passat, tenia pertorbades les seves facultats mentals.

A la Rambla de Sant Joan, davant mateix del Teatre-Cinema, ha mort de repent En Manuel Esplugues Cartanyà, de 54 anys d'edat, solter i fill de la vila de Montblanch. Segons el dictamen facultatiu, el desgastat Esplugues morí de mort natural.

VALLS

Notícies diverses

L'Ajuntament ha acordat donar una subvenció de 25 pessetes al "Comité Olímpico Español", amb motiu de l'Olimpiada de París.

Ha mort a la nostra ciutat, a l'edat de 64 anys, el senyor Ramon Parés, germà del canonge i vicari general de Barcelona doctor Francesc Parés.

Diumenge passat donà una conferència al local d'Aroma Valencenc el professor de Barcelona En Josep Pujal i Serra, sobre el tema: "L'Art com a llengua de la civilització".

SITGES

Dimissió

Nomenament

Roma

Altres noves

Fundant-se amb notícies de salut

ha presentat la dimissió del càrrec d'administrador del santuari del Vinet el senyor Joaquim de Querol.

En Josep Masip que, com a suplent exercia el càrrec de secretari del jutjat municipal, ha estat nomenat amb caràcter definitiu.

Conforme estava anunciat, diumenge passat arribà amb el tren de les 6.30 el romiatge del Via-Crucis de la Concepció, de Barcelona. Una munió de devots i devotes seguitants acudiren amb el Sant Crist a rebre'ls a l'estació, d'on anaren cap a la parròquia, celebrant-se seguidament missa de comunió general. A la tarda anaren en solemne Via-Crucis al santuari del Vinet, i seguidament s'empenygué la tornada cap a l'estació.

A la tarda del primer de maig al teatre de la Casa del Poble els aficionats de la casa representaren amb gran encert el famós drama d'En Guimerà "Terra baixa".

En el partit de futbol jugat diumenge passat a Valls, corresponent al Trofeu Germànor, entre el Valls Esportiu i el C. D. Sitgetà, guanyà aquest darrer, per tres gols a zero.

VALENCIA

Suspensions

La Fira de Mostres

Una conferència de Portugal

A causa del criteri de la nostra primera autoritat civil els actes que a altres bandes s'han celebrat en honor de Pi i Margall aquí no han pogut efectuar-se. S'annuncià una vetllada a l'Ateneu Científic, l'Ateneu Mercantil demanà permís per dedicar-li un acte i així mateix dues importants entitats republicanes havien donat a la publicitat el seu propòsit d'honorar la memòria de Pi i Margall. Ultra això es volia disposar una corona de flors a la làpida que retola el carrer a ell consagrat. Però, com hem dit, tots aquests actes han estat prohibits i únicament ha pogut fer-se commemorant el centenari, un fascicle contenint tres articles d'En Pi titulats "Tendència d'Espanya vers l'organització federal", "La qüestió social" i "Sobre oligarquia i caciquisme", precedits d'una biografia i de l'ofrena d'un grup de lliure pensadors. Aquest fascicle ha estat repartit profusament. Fora d'això i de alguns articles als periòdics, res ha estat possible realitzar en aquesta data assenyalada.

També s'annuncià a la Casa de la Democràcia un acte per demanar l'indult de "El Poeta". L'acte, com es pot suposar, no tingué lloc, car prèviament es va ordenar la seva suspensió.

Dissabte tampoc pogué celebrar-se la inauguració de la biblioteca de la Joventut Republicana, en la qual alguns oradors hi havien de prendre part tractant d'autors coneguts, degut a què igualment va dirigir-se una ordre de suspensió a la dita entitat.

L'activitat dels partits polítics i entitats culturals ha quedat reduïda a mínims.

Ha començat ja la fira de Mostres.

S'inaugurarà el dia 10 dels corrents i durarà fins al dia 25, a no ésser que donin resultat les gestions que s'estan fent perquè els reis d'Itàlia la visitin, en el qual cas s'ajornaria la seva inauguració per a una data més pròxima a la visita dels sobirans italians.

La fira de Mostres d'enguany compta amb moltíssims expositors i amb gran concurrència de cases estrangeres, especialment d'Itàlia, Alemanya i França.

L'artista Enric Portegàs donà una interessant conferència a l'Ateneu, parlant del nu de dona en l'art. Per la vasta cultura de Portegàs, i per la seva traga de dibuixant, la conferència, il·lustrada amb diferents dibuixos espontanis, esdevingué força agradosa.

Els socis de l'Ateneu li oferiren un àpat.

EL LECTOR DIU...

ELS CLASSICS CATALANS

St. director:

A propòsit de l'edició dels autors estrangers en un pla absolutament popular com és el que segueix, i cal que així sigui, la publicació "La novel·la estrangera" i tenint en compte el propòsit dels directores d'aquesta publicació que pensen editar les obres dels clàssics catalans veritables al català d'ara, hi ha qui diu que no està del tot encertat aquest pensament.

Crec que per donar a conèixer els nostres clàssics, la forma en què cal fer-ho és vertint-los al nostre català de cada dia. Cal tenir present que el poble és com una pedra. Té tots els matissos i caïres que hom pugui imaginar. La immensa majoria quan agafa un llibre o bé una publicació qualsevol es descarta de la forma en què està escrita i va de dret al fons. Miren, sí, tantes i

tantes publicacions que hem anat a les nostres ulls, direu: i amb tot ésser escrites amb una literatura pobre i adhuc lamentable, tanmateix el poble se les empassa com pa i mel. No són escrites en la nostra volguda llengua, sinó en la d'un veí. I això vol dir que entenent de l'exàmen de paraules que entren pels ulls empenyent-se i apilant-se n'haurà que el lector no les entén gaire, i tanmateix us explicarà amb tots els ets i uts la trama i argument del que ha llegit, per enraonament que sigui. És a dir, que hom negligia la forma i es tira de cap al fons com si talment se submergís a la mar i en sortís tot amarat.

Crec que una obra literària per tal que no li manqui vida ha d'ésser formada d'un bell fons i ésser tancada dintre una bella forma. Però, també, si algun profit volem que en tregui el poble, cal que li sigui del tot intel·ligible, sense notes marginals que el distreguin i el desorientin en la lectura. No l'obliguem a què sapiga fil per randa la diferència entre el català dels clàssics i el dels autors moderns. Això el distregueria d'aprendre a parlar com cal que ara es parli, i de rebutjar tota aquesta tirallonga de mots que no són pas nostres i que tanmateix tothom barreja en la conversa de tots els dies. I això crec que s'anirà aconseguint de mica en mica. Ara?

Veieu aquesta florida de publicacions de totes menes? Hi pot ajudar qui sap-lo.

En Pompeu Fabra es plany moltes vegades que alguns escriptors d'ara emprin erròniament paraules que procedeixen del català antic. I diem: Si això fan els escriptors, que taria el poble empassant-se tota aquesta munió de mots que recorden el vi ranci de la clàssica bota del recó? Deixeu per als filòlegs la tria d'aquests mots i per als escriptors l'aplicació deguda en llurs obres. I després, poc a poc, el poble que en conegui el significat llur i el vagi aplicant a la conversa, bandejant les paraules no catalanes.

Així crec que la versió al català modern és més convenient i fora del tot escaldat dintre el marc de "La novel·la estrangera".

Crec que el reconegut prestigi dels escriptors que adaptaran les obres clàssiques catalanes i llur capacitat és suficient per apartar el temor que perdessin llur encís. Cal deixar llur estudi profund per als erudits i estudiosos. I cal també esperar que els directores de "La novel·la estrangera" sabran comprendre de quina fàcil pot ésser de més profit per al poble l'edició dels nostres clàssics.

Josep Cadellans-Rossell

LA LLUM VERMELLA, ANTI-HIGIENICA

Senyor director:

Quina impressió us fa al vespre la Rambla de Canilles d'un quant temps enrere? Desastrosa, horripilant! Una llum vermella us transporta a l'infèr, gentils i tot que la terra trashedada cremi i que els passants abans placenters sers humans esdevinguin diables amb la carn vermella i flamejant. Quan sortiu, però, del radi d'aquest foc, la nit dels ulls tan preciosa per a cada un de nosaltres que la tenim, es plany i perdrem la vista uns moments. Per això és molt molest i desagradable per tots els barcelonins.

Doncs si per la salut pública es carreguen els impostos, per què amb una ordenança municipal no es limita o millor no se suprimeixen aquests antics nocius en vernell, importats de no sé quin país que deu tenir foc en la seva ànima en lloc d'amor a la humanitat?

Louis Gis

LA ILLUMINACIÓ DE BARCELONA

St. director:

Fa cosa de dos anys que es van instal·lar en un costat de la plaça de Catalunya alguns llums elèctrics del tipus nomenclatòria en els dos models individual i doble acoblat en creu als pals del tramvia. Es digué que allò era un assaig que una Companyia productora de fluid elèctric dedicava a l'Ajuntament de la ciutat, assabentada que aquest volia resoldre aviat el problema de l'illuminació pública.

No gaire més tard una altra empresa semblant instal·lava pels mateixos llums llums monumentals de gas a pressió—semblants als de les grans avingudes parisienses—al Portal de l'Àngel i carrer de Fontanella. No n'hem sentit a parlar més.

Ara que tot va tan bé potser fóra qüestió que els tècnics de l'Ajuntament decidissin sobre quin dels dos sistemes és més adequat a la nostra ciutat. I si cap dels dos models assaigats mereix llur el·lecció al convençer de preocupar-se dels nous llums de gas a pressió o elèctrics, que vinguin a substituir-los als indecorosos llums de les cubs importants vies ciutadanes, com la Rambla de Catalunya, Corts Catalanes i tantes altres.

David de Sarrià

LA DANSA ES ART?

He llegit l'interessant article compost de diverses notes breus, titulat "Pampel·lugues" i signat per Joan Sacs. Conec la justa reputació d'honre cultíssim que gaudeix l'eminent artista que s'anaga modestament sota aquest pseudònim. Però en l'article de fèrre, en la nota "No val a badar" hi trobo una afirmació al meu criteri arbi-

traria i del cos operari de la gran Maragall. Diu el Sr. Sacs: "La dansa és art? No, és una activitat profundament anti-artística". Senyor Sacs, llegí l'elogi de la dansa del divi Maragall, precisament perquè el trobo tan humà—i potser sentíeu una estranya temença de què heu dit Maragall no sols diu que la dansa és un art, sinó que en la dansa hi veu la creadora de totes les arts.

M'estimaria més que l'eminent Joan Sacs, del qual sóc lector assidu, digués clarament i ben alt que la sardana—tan dansa i tan nostra—tal com la gran majoria la ballen no solament no és art sinó que és un escarni de l'art i de la dansa, i que digués també que la generalitat dels balls moderns no són res més que una carrincloneria i "una activitat profundament anti-artística" i amoral.

Espero, volgut Joan Sacs, que em perdonareu la rèplica. Jo, però, restaré creient i pensant, junt amb el seny claríssim de Joan Maragall, que la dansa és un art nobilíssim.

Salvador Perarnau

LA FOLIA DE L'ESPECULACIÓ

St. director:

Un cop finalda la gran guerra i signada a Versalles la pau s'apoderà dels homes, més bé que un desig, la folia de l'especulació. El pes de la hisenda malmesa per més de quatre anys de lluita selvàtica fou prou perquè dels Estats combatents es depreciés llur moneda. I en aquesta depreciació vingué, per obra i gràcia d'ella mateixa, una especulació sense atur ni mesura de cap mena.

L'imperi del comerç i de la indústria, la militarista Alemanya, esmicoladora de tota llei i de tot dret en el seu pas per la petita Bèl·gica, si bé vençut i humiliat per les armes aliades, amb una feixuga càrrega damunt de les seves espalles, féu somniar a un sens nombre un esdevenidor sense preocupacions ni mals-de-caps, especulant en llur moneda.

A tots el països, però d'una manera especial a la vella Europa, no mancaren compradors del marc paper. Aqueix, com aquell que fa exercicis acrobàtics, un dia pujava per a l'endemà tornar a baix. Això féu que molts no interessats en aqueix

